(برای رفع نیازش) سفارش کنید تا پاداش بیابید. و الله آنچه دوست داشته باشد - و به روایتی: آنچه بخواهد - بر زبان پیامبرش جاری می کند.

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که هرگاه نیازمندی جویای کمک بود، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم می آمد و ایشان رو به اصحابِ حاضر در جلسه می فرمود: «اشْفَعُوا تُؤجَرُوا، ويَقْضِي اللَّه عَلَى لِسان نَبِيِّهِ ما أَحبَّ»: «(برای رفع نیازش) سفارش کنید تا پاداش بیابید. و الله آنچه دوست داشته باشد - و به روایتی: آنچه بخواهد - بر زبان پیامبرش جاری می کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث شامل اصل بزرگ و نکته ی مهمی است؛ و آن عبارت است از اینکه بنده در امور خیر تلاش کند؛ چه کارش نتیجه دهد و نتایج و ثمرات آن به دست آید یا بخشی از آنها حاصل گردد یا اصلا نتیجه ای حاصل نشود. یکی از مصادیق آن میانجی گری برای نیازمندان نزد پادشاهان، حکام و بزرگان و کسانی است که مرجع تامین نیازهای مردم هستند. بسیاری از مردم اگر بدانند شفاعت و میانجی گری آنها مورد قبول قرار نمی گیرد، از تلاش کردن در این زمینه خودداری می کنند؛ و به این ترتیب خود را از خیر زیادی نزد الله و کمک به برادر مسلمان محروم می کنند. به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم اصحاب بزرگوارش را امر می کند تا جهت شفاعت و میانجی گری برای نیازمندان تلاش کنند تا اجر و پاداشی را به دست آورند که نزد الله متعال است. چنانکه می فرماید: «(برای رفع نیازش) سفارش کنید تا پاداش بیابید». و شفاعت نیکو نزد الله متعال محبوب و مورد رضایت اوست. الله متعال می فرماید: «مَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا»: «کسی که شفاعت [= میانجی گریِ] پسندیده ای کند، از [خیرِ] آن نصیبی خواهد داشت». در این وضعیت علاوه بر اینکه انسان پاداشی را به دست می آورد، همچنین به برادر مسلمانش نیکی می کند. و چه بسا شفاعت وی مورد قبول کسی قرار گیرد که نزد وی شفاعت نموده یا حداقل بخشی از مراد وی حاصل گردد. بنابراین تلاش در امور خیر و معروف که در مورد آنها احتمال پاسخ گرفتن و نگرفتن وجود دارد، از امور خیر است و باعث عادت دادن و تربیت نفس جهت همکاری و همراهی در امور خیر بوده و مقدمه ای است برای شفاعت هایی که پاسخ داده می شوند یا گمان پذیرفته شدن آنها می رود. اما اینکه فرمود: «ويَقْضِي اللَّه عَلَى لِسان نَبِيِّهِ ما أَحبَّ»: «و الله آنچه دوست داشته باشد بر زبان پیامبرش جاری می کند». به معنای مواردی است که در علم الله متعال گذشته است و اراده ی الله بر وقوع آنها یا عدم آنها رفته است. آنچه مطلوب است، شفاعت و ثواب و پاداش آن می باشد؛ فرقی نمی کند آنچه برای آن شفاعت شده حاصل گردد یا مانعی در حصول آن وجود داشته باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3563